

UZASADNIENIE

Powód (...) Fundusz Inwestycyjny zamknięty w W. w elektronicznym postępowaniu upominawczym wniósł o zasądzenie na swoją rzecz od pozwanej D. M. kwoty 60 509,43 zł z odsetkami umownymi w wysokości 4-krotności stopy lombardowej NBP od kwoty 29822,04 zł od dnia 22.05.2013 r. do dnia zapłaty, oraz odsetkami ustawowymi od kwoty 30687,39 zł od dnia 22.05.2013 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu.

Na uzasadnienie żądania powód wskazał, że w dniu 28.07.2008 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A., będącym poprzednikiem prawnym (...) Bank S.A. w W., umowę kredytu nr (...), z którego pozwana się nie wywiązała. Następnie nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. ze (...) Bank S.A., która po połączeniu zmieniła nazwę na (...) Bank S.A. Umowa została pozwanej wypowiedziana, a w dniu 08.03.2012 r. powód nabył wierzytelność wobec pozwanej. Pozwana zawiadomiona o przelewie i wezwaniu do zapłaty nie spełniła świadczenia, wobec czego wniesienie pozwu, według powoda, jest konieczne i uzasadnione.

W dniu 21.06.2013 r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie, pod sygn. akt VI Nc-e 1097143/13, wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uwzględniając roszczenie w całości wraz z kosztami.

Pozwana wniosła od powyższego nakazu zapłaty sprzeciw, w którym podniosła zarzut przedawnienia oraz zarzuciła istnienie w umowie klauzul niedozwolonych. Wobec tego nakaz zapłaty utracił moc, a sprawa została przekazana do rozpoznania Sadowi Rejonowemu w Dzierżoniowie.

Powód w zakreślonym terminie uzupełnił braki formalne pozwu w trybie art. 505³⁷ § 1 k.p.c. podtrzymując żądanie pozwu w niezmiennym zakresie, z tym, że w zakresie żądania dotyczącego zwrotu kosztów wniósł o zasądzenie ich zgodnie ze złożonym spisem kosztów, zaś pozwana mimo wezwania nie uzupełniła braków sprzeciwu.

Powód ustosunkowując się do zarzutu przedawnienia wskazał, że nie jest on zasadny, bowiem Bank udzielił pozwanej kredytu w kwocie 30315,70 zł na podstawie umowy z dnia 28.07.2008 r., a na skutek niedotrzymania umowy Bank wypowiedział pozwanej umowę kredytu. Następnie w dniu 11.09.2009 bank wystawił przeciwko pozwanej bankowy tytuł egzekucyjny nr (...) i pismem z dnia 14.09.2009 r. wniósł o nadanie mu sądowej klauzuli wykonalności, po czym w dniu 12.11.2009 r. Bank złożył wniosek egzekucyjny. Postępowanie egzekucyjne zostało umorzone, a więc termin przedawnienia zaczął biec na nowo i skoro powód wystąpił przeciwko pozwanej z pozwem w dniu 22.05.2013 r. roszczenie nie uległo przedawnieniu w żadnej części.

W piśmie przygotowawczym z dnia 08.09.2015 r. pełnomocnik pozwanej wniósł o uchylenie nakazu zapłaty w całości, oddalenie powództwa i zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych oraz podtrzymał zarzut przedawnienia i przyznał fakt zwarcia umowy na którą powołuje się powód.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 28.07.2008 r. pozwana zawarła z (...) Bank S.A. w W. umowę kredytu konsolidacyjnego nr (...) na kwotę 30316,70 zł na okres 8 lat do 20.07.2015 r., oprocentowanego wg. zmiennej stopy procentowej równej 20,90% w stosunku rocznym ((...) 29,74%), z tym że od przeterminowanego kapitału odsetki tzw. karne równe stopie WIBOR 3-M, powiększonej o 25 pp, przy czym nie mogły one przekraczać stopy maksymalnej, równej 4-krotności stopy kredytu lombardowego NBP. Kredyt został przeznaczony m.in. za spłatę 3 wcześniej zaciągniętych kredytów w tym samym banku.

Dowód: umowa kredytu nr (...)

Pozwana zaprzestała spłaty rat kredytu, wobec czego umowa została jej wypowiedziana, a Bank wystawił w dniu 11.09.2009 r. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), w którym stwierdził, że całe roszczenie jest wymagalne i wynosi na dzień wystawienia tytułu 35352,52 zł.

Z datą 14.09.2009 r. został sporządzony przez G. Bank wniosek adresowany do Sądu Rejonowego w Dzierżoniowie o nadanie wskazanemu bankowemu tytułowi egzekucyjnemu sądowej klauzuli wykonalności. Odpis wniosku nie zawiera prezentaty sądowej (daty wpływu do Sądu), ani dowodu nadania go przesyłką poleconą. Bank następnie z datą 12.11.2009 r. sporządził wniosek egzekucyjny kierowany do komornika przy Sądzie Rejonowym w Dzierżoniowie F. K.. Wniosek ten także nie posiada potwierdzenia złożenia go w kancelarii komornika, ani dowodu nadania go listem poleconym.

Dowód: bankowy tytuł egzekucyjny (...),

odpis wniosku o nadanie klauzuli wykonalności z 14.09.2009 r.,

odpis wniosku egzekucyjnego z dnia 12.11.2009 r.,

Po zawarciu przez pozwaną umowy kredytowej nastąpiło połączenie (...) Bank S.A. ze (...) Bank S.A., która po połączeniu zmieniła nazwę na (...) Bank S.A. W dniu 08.03.2012 r. powód nabył wierzytelność wobec pozwanej.

Dowód: odpis pełny z KRS nr (...)

W dniu 08.03.2012 G. (...) Bank dokonał przelewu pakietu wierzytelności na powoda, w tym wierzytelność do pozwanej wynikającą z umowy z 28.07.2008 r. w kwocie 30316,70 zł.

Dowód: umowa przelewu z dnia 08.03.2012 r.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie jest zasadne i podlega oddaleniu w całości.

Pozwana przyznała zawarcie umowy i swoją odpowiedzialność z umowy kredytowej, a podniosła jedynie zarzut przedawnienia roszczenia, który okazał zasadny. Zarzut dotyczący klauzul abuzywnych w umowie nie został sprecyzowany w sposób umożliwiający jego merytoryczną ocenę.

Co do zasady, odpowiedzialność pozwanej wynika z zawartej umowy kredytu konsolidacyjnego, którego wysokość ustalona została w bankowym tytule egzekucyjnym z dnia 11.09.2009 r. nr (...), opartym na księgach rachunkowych (...) Banku S.A.

Zgodnie z art. 118 k.c. zobowiązanie z umowy kredytu, jako umowy związanej z działalnością gospodarczą banku przedawnia się z upływem lat trzech, podobnie roszczenie o odsetki, jako świadczenie okresowe podlega trzyletniemu przedawnieniu.

Jeżeli przed wystawieniem bankowego tytułu egzekucyjnego Bank wypowiedział umowę pozwanej, to zgodnie z § 11 ust. 5 umowy kredytu i treścią tytułu cała należność z umowy kredytu stała się wymagalna. Wprawdzie powód nie wskazał daty wypowiedzenia pozwanej umowy kredytu, ani nie wynika to wprost z żadnego przedstawionego przez powoda dokumentu, można domniemywać, że wypowiedzenie mogło być datowane na dzień 17.04.2009 r. do którego to dnia naliczano w tym tytule odsetki umowne za korzystanie z kapitału. Zatem od tej daty, ewentualnie od daty wystawienia (...), biegnie termin przedawnienia, wynoszący 3 lata. Stosownie do art. 123 k.c. bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia, a nadto przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje oraz przez wszczęcie mediacji. Zgodnie z art. 117 § 2 k.c. po upływie terminu przedawnienia ten, przeciwko komu przysługuje roszczenie, może uchylić się od jego zaspokojenia, chyba że zrzeka się korzystania z zarzutu przedawnienia.

W niniejszej sprawie pozwana podniosła zarzut przedawnienia, a więc uchyliła się od zaspokojenia roszczenia dochodzonego pozwem. Powód nie wykazał, by zrzekła się ona korzystania z zarzutu przedawnienia, po upływie terminu przedawnienia. Zarzucał jedynie, że bieg przedawnienia został przerwany przez złożenie wniosku do sądu o nadanie klauzuli wykonalności oraz wniosku egzekucyjnego, wskazując że przedawnienie biegło na nowo dopiero po umorzeniu egzekucji. Powód jednak nie wykazał, a pozwana nie przyznała tych okoliczności, obejmujących złożenie wniosku o klauzulę i wszczęcie egzekucji. Powód przedłożył wyłącznie poświadczone przez pełnomocnika odpisy pism procesowych, które miały zainicjować odpowiednie postępowania, jednak nie wykazał, by w rzeczywistości zostały złożone. Nie zamiar bowiem, ale czynność przedsięwzięta przed sądem lub innym organem (komornikiem) prowadziłyby do skutecznego przerwania biegu przedawnienia. Powód nie przedstawił postanowienia Sądu o nadaniu klauzuli wykonalności tytułowi bankowemu, ani postanowienia komornika o umorzeniu postępowania, które potwierdzałyby jego wszczęcie. Wątpliwości dotyczące tych dokumentów budzi także to, że w D. nie urzędował komornik F. K., do którego wniosek był adresowany. Wobec powyższego należało uznać, że wbrew treści art. 6 k.c. powód nie udowodnił, że bieg przedawnienia został przerwany.

Skoro zatem roszczenie stało się wymagalne najpóźniej w dacie wystawienia (...), czyli 11.09.2009 r. to wniesienie powództwa przeciwko pozwanej dopiero w dacie 22.05.2013 r. oznacza upływ ponad 3 lat, skutkujący przedawnieniem roszczenia i oddaleniem powództwa w całości. (pkt I sentencji wyroku).

Orzeczenie o kosztach procesu (zawarte w pkt. II), Sąd oparł na przepisie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., ustanawiających odpowiedzialność strony za wynik procesu. Skoro zarzuty pozwanej odnoszące się do przedawnienia roszczenia okazały się uzasadnione, to powód obowiązany jest zwrócić pozwanej poniesione przez nią koszty procesu. Koszty te wynoszą 3600 zł obejmując wyłącznie koszty zastępstwa radcy prawnego w stawce minimalnej przy wartości dochodzonego roszczenia.

Mając powyższe argumenty faktyczne i prawne na względzie Sąd orzekł jak sentencji wyroku.

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)

(...)

(...)